

Bruxelles, den 6. april 2022
(OR. fr, en)

7937/22

Interinstitutionel sag:
2022/0008(NLE)

EDUC 126
RECH 176
SOC 216
DIGIT 78
ENV 324

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: delegationerne

Tidl. dok. nr.: 6986/22

Vedr.: Rådets henstilling om brobygning med henblik på et effektivt europæisk samarbejde inden for de videregående uddannelser

I bilaget følger til delegationerne ovennævnte rådshenstilling, som Rådet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) vedtog på samlingen den 4.-5. april 2022.

**Rådets henstilling om brobygning med henblik på et effektivt europæisk samarbejde inden
for de videregående uddannelser**

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 165 og 166,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

1. Et dybere og mere effektivt tværnationalt samarbejde i sektoren for videregående uddannelse i hele Europa er afgørende for at støtte Unionens værdier, identitet og demokrati, for at opbygge modstandsdygtighed i det europæiske samfund og den europæiske økonomi og for at opbygge en bæredygtig fremtid. Stærke indbyrdes forbundne videregående uddannelsesinstitutioner er et vigtigt instrument til at tackle udfordringerne i forbindelse med den grønne og den digitale omstilling og en aldrende befolkning og andre væsentlige socioøkonomiske udfordringer gennem vidensdeling og fælles skabelse af innovative løsninger. De kan også sikre Europas evne til at fremme teknologidrevet konkurrenceevne.

2. En brobygning, der gør det muligt for videregående uddannelsesinstitutioner at udvikle et dybere, permanent og effektivt tværnationalt samarbejde på institutionelt plan, er et vigtigt instrument til at gøre de videregående uddannelsesinstitutioner stærkere sammen og forberede studerende, personer i livslang læring, forskere og personale på en global fremtid.
Videregående uddannelsesinstitutioner i hele Europa tilpasser sig en verden i hastig forandring med hurtigt skiftende discipliner og læringsmiljøer, f.eks. i forbindelse med den dobbelte grønne og digitale omstilling. Dette kræver nytænkning, nye tilgange og nye strukturer for samarbejde og mobilitet (hvor fysisk mobilitet fortsat er den vigtigste form) for studerende, personale og forskere på tværs af fagområder og på tværs af grænserne. Denne nye virkelighed, som fremmes af den digitale omstilling, vil medføre et nyt attraktivt udbud af uddannelse og nye formater og muligheder for tværnationalt samarbejde og mobilitet, personligt og online, for alle lærende, herunder for personer med færre muligheder eller fra fjerntliggende områder, som f.eks. regioner i den yderste periferi, og vil tilskynde til mangfoldighed blandt akademikere, forskere og faglige medarbejdere.

3. Et stærkere samarbejde mellem forskellige videregående uddannelsesinstitutioner, herunder universiteter, forskningsuniversiteter, højere læreanstalter, universiteter for anvendt videnskab, højere erhvervsuddannelsesinstitutioner og højere kunstinstitutioner i hele EU, er et centralt princip, der ligger til grund for og er uløseligt forbundet med det europæiske uddannelsesområde og det europæiske forskningsrum. Et dybere tværnationalt samarbejde mellem forskellige og komplementære institutioner i hele Europa støtter fair adgang til inklusiv uddannelse og forskning af høj kvalitet, fremmer skabelse og udbredelse af viden, fremmer deling af kapacitet og infrastruktur og bidrager til deres regioners og lokalsamfunds vitalitet samt til at overvinde ugunstige og geografiske forskelle. Det kan også fremme integrationen i forsknings- og innovationsøkosystemerne samt de industrielle økosystemer. Tværnationalt samarbejde bidrager ligeledes til at frigøre det fulde potentiale i sektoren for videregående uddannelse som en drivkraft for færdigheder, kompetencer og viden, f.eks. for den dobbelte digitale og grønne omstilling, og bidrager til at gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder.

4. I Kommissionens meddelelse om etablering af det europæiske uddannelsesområde inden 2025¹ opfordres der til et gnidningsløst og ambitiøst tværnationalt samarbejde, til at lette udstedelsen af fælles grader og til at undersøge gennemførligheden af en retlig statut for alliancer såsom Europauniversiteterne. Rådets resolution om en strategiramme for det europæiske uddannelsessamarbejde på og uden for det europæiske uddannelsesområde (2021-2030)² tilskynder til et tættere samarbejde, samling af viden og ressourcer og skabelse af flere mobilitetsmuligheder for studerende, akademikere og forskere, herunder gennem fuld gennemførelse af Europauniversitetsinitiativet og det europæiske studiekortsinitiativ. I sine konklusioner om initiativet Europauniversiteter – brobygning mellem videregående uddannelse, forskning, innovation og samfund: at bane vej for en ny dimension i europæisk videregående uddannelse³ opfordrede Rådet medlemsstaterne til at fjerne hindringer for mere kompatible videregående uddannelsessystemer og undersøge gennemførligheden af fælles europæiske grader. I sine konklusioner om "udbygning af det europæiske forskningsrum: sikring af attraktive og bæredygtige karrierer og arbejdsvilkår for forskere og realisering af hjerne-cirkulation"⁴ opfordrede Rådet Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i udformningen af politiske foranstaltninger med henblik på et gnidningsløst og ambitiøst tværnationalt samarbejde mellem videregående uddannelsesinstitutioner i Europa, navnlig inden for akademiske karrierer og forskerkarrierer. Kommissionens meddelelse om et nyt EFR for forskning og innovation⁵ og pagten for forskning og innovation i Europa⁶ opfordrer til et tættere samarbejde og anerkender potentialet for omstilling af videregående uddannelser i initiativer som f.eks. Europauniversiteterne. Den europæiske dagsorden for færdigheder⁷ opfordrer også til at fjerne hindringer for et effektivt og dybere tværnationalt samarbejde.

1 COM(2020) 625 final.

2 EUT C 66 af 26.2.2021, s. 1.

3 EUT C 221 af 10.6.2021, s. 14.

4 Dok. 9138/21.

5 COM(2020) 628 final.

6 Rådets henstilling (EU) 2021/2122 af 26. november 2021 om en pagt for forskning og innovation i Europa, EUT L 431 af 2.12.2021, s. 1.

7 COM(2020) 274 final.

5. Romkommunikéet fra ministrene i det europæiske område for videregående uddannelse og Rådets henstilling om fremme af automatisk gensidig anerkendelse af kvalifikationer fra videregående uddannelser og ungdomsuddannelser samt resultater af læringsophold i udlandet⁸ opfordrer til at fremme og lette det tværnationale samarbejde. Europa-Parlamentets beslutning om det europæiske uddannelsesområde: en fælles holistisk tilgang⁹ understreger behovet for mere samarbejde og opfordrer til, at der gøres brug af synergier mellem det europæiske uddannelsesområde, det europæiske forskningsrum og det europæiske område for videregående uddannelse.
6. De 41 Europauniversiteter, der støttes af Erasmus+-programmet og suppleres af Horisont 2020 for så vidt angår forsknings- og innovationsdimensionen og lignende mangeårige institutionaliserede samarbejdsmodeller, giver nyttige erfaringer, samtidig med at de afprøver dybere tværnationale samarbejdsmodeller, der rækker ud over de eksisterende individuelle institutionelle strategier, den eksisterende forvaltning og de eksisterende samarbejdsøkosystemer. De er en inspirationskilde for det bredere samfund inden for videregående uddannelse til at fremme reformer på systemniveau og samtidig fremme en bedre koordinering mellem de europæiske politikker for videregående uddannelse og forskning.
7. I denne rådshenstilling forstås ved "Europauniversiteter" de universiteter, der finansieres under Erasmus+-programmet, med supplerende støtte fra Horisontprogrammet for så vidt angår forsknings- og innovationsdimensionen, hvis det er relevant. "Alliancer af videregående uddannelsesinstitutioner" henviser til alle andre samarbejdsmodeller, som f.eks. videns- og innovationsfællesskaberne. Formålet med denne rådshenstilling er at fremme tværnationalt samarbejde for alle europæiske videregående uddannelsesinstitutioner ud over dem, der støttes under initiativet Europauniversiteter.

⁸ EUT C 444 af 10.12.2018, s. 1.

⁹ P9_TA(2021)0452.

8. Europauniversiteterne bidrager til kvaliteten af tværnationalt samarbejde gennem interinstitutionelle strategier, der kombinerer læring og undervisning, forskning, innovation og vidensoverførsel til økonomien og samfundet, og bidrager til politik- og samfundsforandringer.
9. Alliancer inden for videregående uddannelse vil på frivilligt grundlag kunne drage fordel af institutionaliserede samarbejdsinstrumenter, som f.eks. en eventuel retlig statut for alliancer mellem videregående uddannelsesinstitutioner, der gør det muligt for dem, hvis det er relevant, at dele fælles finansielle, menneskelige, digitale og fysiske ressourcer og tjenester, at drive virtuelle universitetscampusser og interoperable platforme for fælles digitale eller blandede aktiviteter. For at uddybe det tværnationale samarbejde om effektivt at håndtere den dobbelte grønne og digitale omstilling skal udviklingen af tværfaglige moduler og udformningen af fælles grader på grundlag af fælles skabte europæiske kriterier i overensstemmelse med Bologna-processens instrumenter laves yderligere på nationalt, regionalt og institutionelt plan. Fremme af fleksibel og inklusiv mobilitet og udvidelse af anvendelsen af det europæiske studiekortsinitiativ vil kunne øge mulighederne for studerende, akademikere, forskere og personale. Der er behov for tilstrækkelig langsigtet finansiering for at opbygge kapacitet og nå det fastsatte ambitionsniveau for tværnationalt samarbejde.

10. Et tættere samarbejde mellem videregående uddannelsesinstitutioner kræver, at der tages fat på altomfattende udfordringer. Gnidningsløs etablering, ekstern kvalitetssikring og akkreditering af fælles tværnationale uddannelsesaktiviteter og -programmer på alle niveauer påvirkes af: forskellene i ekstern kvalitetssikring, uensartet gennemførelse af en automatisk gensidig anerkendelse af kvalifikationer og studieperioder i udlandet og af de tilknyttede centrale forpligtelser inden for Bologna-processen, herunder forskelle i gradsstrukturer, forskelle i vedtagelsen af den europæiske tilgang til kvalitetssikring af fælles programmer, forskelle i anvendelsen af det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem (ECTS) og en delvis anerkendelse af virtuel og blandet læring. En løsning af disse problemer og sikring af fuld gennemførelse af Bologna-instrumenterne vil mindske de administrative byrder, lette tværnationalt samarbejde og fremme gennemførelsen af innovative tværfaglige pædagogikker på tværs af forskellige lande.

11. Europæisk tværnationalt samarbejde på institutionelt niveau er et stærkt instrument til støtte for og yderligere udvikling af omstillingen til fremragende, inkluderende, konkurrencedygtige, bæredygtige og attraktive videregående uddannelsesinstitutioner, der varetager alle deres opgaver (uddannelse, forskning, innovation og samfundstjeneste), med fordele inden for og uden for den videregående uddannelsessektor, for et Europa med viden, modstandsdygtighed og demokrati, og som afspejler vores europæiske livsstil og værdier. Det tværnationale samarbejde skal fremmes gennem en række sammenhængende europæiske og nationale foranstaltninger, effektiv gennemførelse af tilgængelige europæiske initiativer, instrumenter og værktøjer såsom Europauniversitetsinitiativet, Bologna-processens instrumenter eller det europæiske studiekortsinitiativ samt udforskning af mulige nye instrumenter. Disse nye instrumenter kan udvikles ved hjælp af en fællesskabende trinvis tilgang, så de videregående uddannelsesinstitutioner kan bygge broer og samarbejde mere effektivt på tværs af grænserne, og så de videregående uddannelsessystemer kan blive mere sammenhængende til gavn for hele det videregående uddannelsessamfund og skabe værdi for samfundet,

HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE AT GØRE FØLGENDE:

Under fuld hensyntagen til nærhedsprincippet, institutionel autonomi og akademisk frihed i overensstemmelse med de nationale forhold og i tæt samarbejde med alle relevante interessenter:

1. Give videregående uddannelsesinstitutioner mulighed for i en fællesskabende proces at undersøge nødvendigheden af, fordelene og risiciene ved samt muligheden for at oprette institutionaliserede samarbejdsinstrumenter såsom en mulig retlig status for alliancer af videregående uddannelsesinstitutioner, f.eks. "Europauniversiteter", med det formål at fremme et dybere samarbejde ved at dele menneskelige og tekniske kapaciteter samt data-, uddannelses-, forsknings- og innovationskapaciteter, hvis det er relevant. Gøre det muligt for dem at eksperimentere med de forskellige muligheder for et dybere samarbejde og på frivillig basis at afprøve eksisterende europæiske instrumenter såsom den europæiske gruppe for territorielt samarbejde (EGTS)¹⁰ eller de europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG)¹¹.
2. Hvis det er relevant, tilskynde til og gøre det lettere for videregående uddannelsesinstitutioner, der deltager i tværnationalt samarbejde, at tilbyde fælles programmer og tildele fælles grader i overensstemmelse med Bolognainstrumenterne¹². I denne forbindelse og med udgangspunkt i resultaterne af de sonderende foranstaltninger, der er defineret i punkt 12, undersøge og lette gennemførelsen af et mærke for en fælles europæisk grad. Senere vil der kunne arbejdes hen imod en mulig fælles grad på alle niveauer på grundlag af fællesskabte europæiske kriterier, der skal tildeles på nationalt, regionalt eller institutionelt plan i overensstemmelse med de nationale kvalifikationsrammer.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).

¹¹ Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 af 25. juli 1985 om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG) (EFT L 199 af 31.7.1985, s. 1).

¹² Bolognainstrumenterne omfatter det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem (ECTS), tillægget til eksamensbeviser (DS), de overordnede og nationale kvalifikationsrammer (QF'er), de europæiske standarder og retningslinjer for kvalitetssikring inden for videregående uddannelser (ESG), den europæiske tilgang til kvalitetssikring af fælles programmer, det europæiske kvalitetssikringsregister for videregående uddannelser (EQAR) og databasen over eksterne kvalitetssikringsresultater (DEQAR). Konventionen om anerkendelse af kvalifikationer inden for de videregående uddannelser i Europaregionen ("Lissabonkonventionen om anerkendelse") kan også tages i betragtning.

3. Sætte videregående uddannelsesinstitutioner i stand til, hvis det er relevant, at videreudvikle og gennemføre innovative fælles tværnationale uddannelsesaktiviteter ved at give dem mulighed for og tilskynde dem til at afprøve og gennemføre passende tilgange og foranstaltninger i forbindelse med:
- a) Adgangs- og indskrivningskriterierne for studerende og personer i livslang læring.
 - b) Definitionen af indlærings- og undervisningssprogene, samtidig med at flersprogethed, hvis det er relevant, respekteres.
 - c) Andelen af onlinelæring i det samlede uddannelsesstilbud, den andel af mobilitet (fysisk, virtuel eller blandet) for de studerende, der indgår i den fælles uddannelsesaktivitet, samt andelen og tilrettelæggelsen af praktikophold, arbejdsbaserede læringsaktiviteter, udfordringsbaserede og tværfaglige tilgange
 - d) Inddragelsen af fleksible læringsforløb såsom små læringserfaringer, der kan føre til mikroeksamensbeviser¹³, hvis det er relevant.
 - e) Reglerne for merittdeling og -overførsel og gennemsigtighed i klassificeringen i overensstemmelse med brugervejledningen for det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem (ECTS) som grundlag for tværnationale fælles programmer uden yderligere regler eller begrænsninger.

¹³ "Selv om mikroeksamensbeviser ikke afviger fra eller undergraver det centrale princip om komplette uddannelsesprogrammer, kan de bidrage til at udvide læringsmulighederne for at tage hensyn til ikke-traditionelle lærende og efterspørgslen efter nye færdigheder på arbejdsmarkedet", Rådets konklusioner om initiativet Europauniversiteter – brobygning mellem videregående uddannelse, forskning, innovation og samfund: at bane vej for en ny dimension i europæisk videregående uddannelse (EUT C 221 af 10.6.2021, s. 14).

- f) Anvendelsen af oplysninger om ekstern kvalitetssikring af europæiske videregående uddannelsesprogrammer og/eller -institutioner i overensstemmelse med standarderne og retningslinjerne for kvalitetssikring i det europæiske område for videregående uddannelse (ESG), der indgår i databasen over eksterne kvalitetssikringsresultater (DEQAR), for at gennemføre automatisk gensidig anerkendelse¹⁴ med henblik på yderligere læring i samarbejde med nationale informationscentre vedrørende akademisk anerkendelse (NARIC).
- g) Muligheden for, hvis det er relevant, at anerkende tidligere læring og validere ikkeformel og uformel læring på grundlag af gennemsigtige og rimelige kvalitetskrav og tilrettelæggelse af en passende vurdering af lærende og tildeling af relevante meritpoint for sådan læring.
- h) Muligheden for, hvis det er relevant, større fleksibilitet i forbindelse med fastlæggelsen af modellen for deres fælles grader, når der gennemføres fælles tværnationale programmer.

4. Støtte integreret mobilitet i fælles tværnationale uddannelsesprogrammer.

- a) Støtte videregående uddannelsesinstitutioner i at integrere mobilitet (fysisk, virtuel og blandet) på en mere systematisk og fleksibel måde i deres fælles uddannelsesprogrammer på alle niveauer for at give en større gruppe af studerende, herunder lærende med færre muligheder eller fra fjerntliggende områder, som f.eks. regioner i den yderste periferi, akademikere og forskere mulighed for at drage fordel af dynamikken i det integrerede samarbejde inden for videregående uddannelse og fremme en afbalanceret udveksling af talenter.

¹⁴ Som defineret i Rådets henstilling af 26. november 2018 om fremme af automatisk gensidig anerkendelse af kvalifikationer på videregående uddannelsesniveau og ungdomsuddannelsesniveau samt resultater af læringsophold i udlandet (EUT C 444 af 10.12.2018, s. 1).

- b) Støtte digitaliseringen af mobilitetsstyringen inden for multilaterale partnerskaber, navnlig standardisering og digitalisering af forretningsprocesser med henblik på undertegnelse af multilaterale interinstitutionelle aftaler, herunder gennem udvidelse af det europæiske studiekortsinitiativ.
 - c) Arbejde hen imod mere sammenhængende tilgange til læringsmobilitet, hvis det er relevant, med hensyn til adgangs- og indskrivningssystemer, karaktersystemer, akademiske kalendere, systemer for studieafgifter, adgang til og anvendelse af videregående uddannelsesfaciliteter i sommer-/feriemånederne.
5. Bidrage til at opretholde direkte eller indirekte finansiel støtte til dybere tværnationalt institutionelt samarbejde inden for videregående uddannelse, herunder til Europauniversiteter.
- a) Støtte alle typer videregående uddannelsesinstitutioner i at deltage i et sådant dybt institutionelt tværnationalt samarbejde, hvis det er relevant.
 - b) Fremme og udvikle en kultur for tværnationalt samarbejde af kvalitet blandt videregående uddannelsesinstitutioner ved at medtage og stimulere det i den nationale politik- og prioriteringsfastsættelse, hvis det er relevant.
 - c) Mobilisere tilgængelige finansieringskilder på regionalt og nationalt plan og EU-plan¹⁵, idet der tages hensyn til de forskellige nationale finansieringsordninger til, hvor det er muligt, at matche eller supplere støtten fra Erasmus+, suppleret på synergiskabende vis af støtten fra Horisont Europa, til videregående uddannelsesinstitutioners deltagelse i Europauniversiteterne.

¹⁵ Såsom Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond+, genopretnings- og resiliensfaciliteten og InvestEU-fonden.

6. Fremme og beskytte de centrale principper om institutionel autonomi som en forudsætning for etablering af fælles forvaltningsordninger for et dybere tværnationalt samarbejde med en bottom-up-tilgang. Sætte videregående uddannelsesinstitutioner i stand til at træffe uafhængige beslutninger om intern styring og om finansielle spørgsmål, personalespørgsmål og akademiske spørgsmål, beskytte den akademiske frihed og aktivt inddrage akademisk personale og studenterrepræsentanter i beslutningstagningen vedrørende deres institution.
7. Styrke den gensidige tillid gennem ekstern kvalitetssikring og akkreditering af fælles uddannelsesprogrammer og andre former for fælles uddannelses tilbud udviklet af institutionelle tværnationale samarbejdsmodeller, herunder Europauniversiteter i overensstemmelse med de europæiske standarder og retningslinjer (ESG).
 - a) Gå videre i retning af anvendelse af institutionelt baseret ekstern kvalitetssikring. Dette vil kunne støtte udviklingen af en ægte institutionel kvalitetskultur, der fører til større ansvarlighed og kompatibilitet mellem systemer i hele Europa, og som bygger på værktøjer og rammer, der allerede findes inden for rammerne af det europæiske uddannelsesområde, det europæiske forskningsrum og det europæiske område for videregående uddannelse.
 - b) Overveje muligheden for, hvis det er relevant, at tillade selvakkreditering af programmer baseret på institutionel kvalitetssikring for at understøtte de videregående uddannelsesinstitutioners selvansvar.

- c) I lande, der er afhængige af programbaseret ekstern kvalitetssikring, overveje muligheden for at:
- i) muliggøre fuld gennemførelse af den europæiske tilgang til kvalitetssikring af fælles programmer¹⁶
 - ii) sikre, at den eksterne evaluering af fælles tværnationale programmer kan foretages af et enkelt agentur, der er registreret i det europæiske kvalitetssikringsregister for videregående uddannelser (EQAR)¹⁷, og at resultaterne automatisk accepteres i alle andre berørte videregående uddannelsessystemer uden at tilføje yderligere nationale krav og
 - iii) sikre, at fornyet akkreditering af fælles tværnationale programmer følger ESG's og den europæiske tilgangs regler¹⁸.

¹⁶ Tilgangen, der blev godkendt af ministrene for det europæiske område for videregående uddannelse i maj 2015, har til formål at *fjerne en vigtig hindring for udviklingen af fælles programmer ved at fastsætte standarder for disse programmer, der er baseret på de aftalte værktøjer inden for det europæiske område for videregående uddannelse, uden at anvende yderligere nationale kriterier.*

¹⁷ Hvis nogle af de samarbejdende videregående uddannelsesinstitutioner kræver ekstern kvalitetssikring på programniveau (f.eks. hvis programakkreditering eller -evaluering er obligatorisk), bør de i henhold til den europæiske tilgang til kvalitetssikring af fælles programmer vælge et passende kvalitetssikringsagentur fra listen over EQAR-registrerede agenturer. Agenturet foretager en enkelt evaluering eller akkreditering af hele det fælles program. Resultatet skal accepteres i alle lande inden for det europæiske område for videregående uddannelse, og afhængigt af den nationale retlige ramme bør den eksterne kvalitetssikringsbeslutning træde i kraft eller anerkendes i alle de lande, hvor programmet tilbydes. EQAR er det officielle register over nationale eksterne kvalitetssikringsagenturer, der opfylder forpligtelserne i Bologna processen.

¹⁸ ESG-standard 1.10: *Institutterne bør underkastes ekstern kvalitetssikring i overensstemmelse med ESG på et cyklisk grundlag. Den europæiske tilgang (9. Hyppighed): Det fælles program bør revideres regelmæssigt hvert 6. år, hvilket bør præciseres i den offentliggjorte beslutning.*

8. Hvis det er relevant, støtte udviklingen af virtuel samarbejdsbaseret læring af høj kvalitet i overensstemmelse med den generelle forordning om databeskyttelse som en integreret del af undervisning, læring og forskning for at fremme og lette inklusivt og studentcenteret tværnationalt samarbejde, der supplerer den personlige kontakt, og navnlig for at:
- a) støtte videregående uddannelsesinstitutioner i at udvikle virtuelle og online samarbejdsbaserede internationale læringsmodeller som en integreret del af blandet læring, herunder gennem engagement i lederskab, strategisk planlægning, solid og internationaliseret pædagogisk uddannelse og støttetjenester
 - b) støtte videregående uddannelsesinstitutioner i som led i deres karrierevurdering i at værdsætte og anerkende den tid, som akademikere bruger på at udvikle nye innovative pædagogiske tiltag og nye forskningspraksisser gennem tværnationalt samarbejde, hvis det er relevant
 - c) støtte institutionaliserede samarbejdsmodeller, herunder Europauniversiteterne i deres bestræbelser på at samle ekspertise og ressourcer med henblik på at udvikle og gennemføre fælles digitale strategier og fælles interoperabel IT-infrastruktur, f.eks. ved at give gensidig adgang til onlinelærings- og forskningsmiljøer, læringsstyringssystemer, digitale biblioteker eller platforme for masselæringskurser online (MOOC), uddannelses- og støttetjenester, problemfri adgang til søgbare, tilgængelige, interoperable og genanvendelige data (FAIR-data) og andre interoperable tjenester
 - d) støtte afprøvning af og pilotprojekter med open source-løsninger med henblik på at overvinde fælles udfordringer og dermed bidrage til de videregående uddannelsessystemers interoperabilitet, digitale parathed, datasuverænitet og ansvar.

9. Støtte videregående uddannelsesinstitutioner i at udvikle fælles tværfaglige tværnationale uddannelsesaktiviteter på alle niveauer (korte forløb, bachelor-, kandidat- og ph.d.-uddannelser).
 - a) Muliggøre og fremme tværnationale udfordringsbaserede tilgange, hvor lærende fra forskellige fagområder, kulturer og lande samarbejder med forskere, virksomheder, byer, regioner, ikkestatslige organisationer og lokalsamfund om at finde kreative og innovative løsninger på globale og fælles udfordringer.
 - b) Tilskynde til tilvejebringelse af muligheder for livslang læring af høj kvalitet for alle for at lette opkvalificering og omskoling, med fokus på de mest efterspurgte områder på arbejdsmarkedet, og derved bidrage til personernes personlige og faglige udvikling.

10. Tilskynde de videregående uddannelsesinstitutioner til at inddrage studerende, akademikere, forskere og personale i forvaltningen af strukturer for grænseoverskridende samarbejde mellem videregående uddannelsesinstitutioner, idet der tages hensyn til de eksisterende demokratiske elementer af akademisk selvforvaltning, navnlig:
 - a) Tilskynde de videregående uddannelsesinstitutioner til i forvaltningsstrukturene at afspejle de lærendes og personalets stadig mere forskelligartede baggrund samt forskellige beskæftigelses- og uddannelseserfaringer i overensstemmelse med principperne om inklusion og ligestilling.
 - b) Støtte kapacitetsopbygning med henblik på et stærkt og effektivt lederskab som en vigtig drivkraft for holistisk, institutionelt, tværnationalt samarbejde.

- c) Fremme kønsbalancen på alle niveauer af forvaltningsstrukturene.
- d) Skabe muligheder for peerlæring for at tilskynde til og støtte initiativer, hvor videregående uddannelsesinstitutioner kan udveksle erfaringer og deltage i gensidig læring og udveksling af viden.

Det henstilles til medlemsstaterne at gennemføre denne henstilling så hurtigt som muligt. De opfordres til senest den *[indsæt dato 12 måneder efter Rådets vedtagelse]* at underrette Kommissionen om de tilsvarende foranstaltninger, der skal træffes på det relevante niveau for at støtte målene i denne henstilling som væsentlige skridt hen imod virkeliggørelsen af det europæiske uddannelsesområde senest i 2025;

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

Under fuld hensyntagen til nærhedsprincippet, institutionel autonomi og akademisk frihed i overensstemmelse med de nationale forhold og i tæt samarbejde med medlemsstaterne og alle relevante interessenter:

11. Sideløbende med analysen af igangværende undersøgelser og andet forberedende arbejde at støtte medlemsstaterne og de videregående uddannelsesinstitutioner i at afprøve anvendelsen af eksisterende europæiske instrumenter fra og med 2022 som et skridt på vejen til at fremme et dybere, langsigtet og fleksibelt tværnationalt samarbejde og undersøge behovet for og gennemførligheden af institutionaliserede samarbejdsinstrumenter såsom en mulig retlig status for alliancer af videregående uddannelsesinstitutioner. For at blive anvendt på frivillig basis bør sådanne instrumenter lette deling af kapacitet og data og udveksling af personale, hvis det er relevant, og gennemførelse af fælles programmer med henblik på at tildele fælles grader på allianceniveau, herunder en fælles grad på grundlag af fællesskabte europæiske kriterier.

På grundlag af resultaterne af det forberedende arbejde og pilotprojekterne under Erasmus+ at aflægge rapport til Rådet på hvert trin med henblik på videre afgørelse.

12. At undersøge mulighederne og de nødvendige skridt i tæt samarbejde med medlemsstaterne, videregående uddannelsesinstitutioner, studenterorganisationer og interessenter hen imod en mulig fælles grad på grundlag af et fælles sæt fællesskabte europæiske kriterier. Denne grad, der skal tildeles på frivillig basis på nationalt, regionalt eller institutionelt plan, kan attestere læringsresultater, der er opnået som led i tværnationalt samarbejde "ved at kombinere studier i flere EU-lande"¹⁹, som det eksempelvis tilbydes på Europauniversiteterne. Den bør være let at tildele, opbevare, dele, kontrollere og autentificere, og den skal være anerkendt i hele EU. Den skal bygge på og sætte skub i gennemførelsen af Bolognainstrumenterne i medlemsstaterne.
 - a) I 2022 at afprøve udvikling og gennemførelse under Erasmus+ af europæiske kriterier for tildeling af et mærke for en fælles europæisk grad. Et sådant mærke ville blive udstedt som et supplerende bevis for de kvalifikationer, der erhverves af studerende, der afslutter de fælles programmer, som gennemføres i forbindelse med tværnationalt samarbejde mellem flere videregående uddannelsesinstitutioner.
 - b) På grundlag af resultaterne af dette forberedende arbejde at aflægge rapport til Rådet med henblik på videre afgørelse på hvert trin hen imod en mulig fælles grad på grundlag af fællesskabte europæiske kriterier i overensstemmelse med Bolognaprocessens instrumenter.

¹⁹ Konklusioner fra Det Europæiske Råd den 14. december 2017 (EUCO 19/1/17 REV 1).

13. At fortsætte videreudviklingen af Europauniversitetsinitiativet efter en bottom-up-tilgang gennem programmet Erasmus+ på grundlag af de vigtigste resultater af midtvejsevalueringen af de første alliancer. Fra og med 2022 at yde bæredygtig finansiering til vellykkede eksisterende Europauniversiteter efter en konkurrencepræget og kvalitativ indkaldelse af forslag og gøre det muligt at skabe nye universiteter baseret på principperne om geografisk balance, inklusion, høj kvalitet og ekspertise. At afprøve synergier med Horisont Europa-programmet for forsknings- og innovationsdimensionen og eventuelt andre EU-programmer senest i 2024 inden for rammerne af deres retsgrundlag. At benytte midtvejsrevisionen af FFR-programmerne til at overveje, hvordan mulige innovative tilgange kan muliggøre en bedre fælles mobilisering af EU's finansieringskilder, ved at udnytte mulige synergier med regionale og nationale midler.
14. I tæt samarbejde med medlemsstaterne at støtte udvidelsen af det europæiske studiekortsinitiativ, navnlig digitaliseringen af forretningsprocesser, der involverer flere underskrivere, og dataudveksling, med henblik på at reducere den administrative byrde i forbindelse med forvaltningen af studerendes og medarbejders mobilitet og udvekslinger inden for tværnationale partnerskaber mellem videregående uddannelsesinstitutioner.

15. Senest medio 2022 at fremlægge en omfattende køreplan med angivelse af centrale milepæle og de involverede ekspertgrupper med henblik på at udforme de nye instrumenter i fællesskab med medlemsstaterne og relevante interessenter. Køreplanen bør ajourføres regelmæssigt.

Kommissionen opfordres til at analysere og evaluere fremskridtene med gennemførelsen af denne henstilling samt dens anvendelse i forbindelse med arbejdet med gennemførelsen af strategirammen for det europæiske uddannelsessamarbejde på og uden for det europæiske uddannelsesområde via eksisterende relevante EU-overvågnings- og rapporteringsrammer i samarbejde med medlemsstaterne og efter høring af de berørte interessenter og aflægge rapport til Rådet senest fem år efter datoen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den [...].

På Rådets vegne

Formand
